

PARAULES DE VIDA

«Sóc l'esclava del Senyor» (Lc 1,38)

La celebració de l'any jubilar marità, que el papa Francesc ha concedit a la nostra catedral amb motiu del quart centenari de la fundació de la Reial Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta, ha de ser una ocasió per aprofundir en el segell marità de la nostra vida cristiana.

La devoció a la Mare de Déu és un camí segur de santedat per dos motius. El primer és d'orde teològic: quan ens acostem a la vida de qualsevol sant, descobrim que cadascun d'ells destaca perquè ha viscut radicalment un aspecte del missatge evangèlic. Uns destaquen per la seua vida d'oració, altres per la seua activitat pastoral, altres perquè han practicat la misericòrdia, alguns han sigut grans confessors, etc... En Maria no destaca cap aspecte de l'Evangeli sobre un altre perquè els ha viscut tots en plenitud i en perfecta harmonia. Hi ha un altre motiu: si mirem la història de l'Església no trobem cap sant que no haja cultivat l'amor a la Mare del Senyor. La devoció a la Mare de Déu és un signe d'amistat amb Crist i, per tant, de santedat.

Maria fa la seua aparició pública en la història de la salvació en el moment de l'Anunciació. Tot el que haja pogut ocórrer abans en la seua vida no era més que una preparació per a aquest moment. Tot el que vindrà

després no és més que la conseqüència del què aquí succeeix. Estem davant d'un esdeveniment decisiu en la història de la salvació. En la «plenitud del temps» (Ga 4,4), el Fill de Déu ha d'entrar en la història humana per restablir l'aliança d'amor entre Déu i la humanitat. Perquè açò pugua ocórrer sense violència moral, Déu demana la col·laboració de la humanitat, personificada en Maria. El missatge de l'àngel anunciant-li l'elecció de Déu i sol·licitant el seu assentiment, mostra la delicadesa i el respecte de Déu a la llibertat humana. Al respondre a l'àngel amb les paraules: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules» (Lc 1,38), Maria està cooperant a la salvació del gènere humà.

El sentiment que brolla en el nostre cor al contemplar aquest primer moment públic del camí de fe de Maria és la gratitud. Sant Bernat de Claravall, en un sermó sobre el passatge evangèlic de l'Anunciació, transmet d'una forma magistral la necessitat que la humanitat té de què Maria responga positivament al missatge de l'àngel, perquè de la seua resposta depèn la salvació de la humanitat i el consol de tots els qui esperaven la redempció.

El sí de Maria és també model de l'obediència confiada que tot creient

ha de prestar a Déu. En la seua resposta no hi ha la més mínima temptació a dir que no, perquè el seu cor ja era per a Déu i es fiava totalment d'Ell; tampoc es reserva res per a Ella mateixa, perquè ja s'havia entregat totalment al que Déu li demanés; i una vegada ha dit sí ja no es plantejarà si hagués sigut millor per a Ella haver pres una altra decisió

en la seua vida, ni en els moments de major foscor. La fe de Maria és confiada, generosa i fidel.

En els moments en què la nostra fe pugua enfosquir-se, que Ella siga la nostra llum.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una opció raonable i legítima (I)

Fins fa pocs decennis, ser cristià era el més habitual en el nostre país i els processos de socialització religiosa introduïen nens, adolescents i joves en una cosmovisió compartida per la societat de manera gairebé natural.

Avui però, l'opció cristiana, més que ser una resposta a una actitud de recerca, és per a molts homes i dones, especialment per a les generacions més joves, una vertadera novetat. Una gran majoria d'ells no han estat catequitzats i desco-

neixen els relats, les paràboles i les ensenyances de Jesús. Això obre noves possibilitats i horitzons.

No hi ha una raó concloent per esdevenir cristià. Si hi fos, tot ésser humà que exercités el seu pensament arribaria a la conclusió que és l'únic mode d'orientar la seva existència, però el cas és que en el món, ara i en el passat, hi ha éssers humans lúcids, intel·ligents i sensibles que no han fet aquesta opció tot i conèixer-la, tot i poder-la articular vitalment.

La llibertat és la condició bàsica i ineludible de la fe. La fe és la resposta afirmativa a una vocació interior. Reconeix figures, persones, mediadors que m'han desvetllat aquesta fe, des de ben petit, que m'han ajudat a descobrir aquesta Presència interior, però cap d'ells ha estat decisiu, perquè la crida és interior i no exterior. Aquesta Força no és una ventada que tot ho arrossega; és com un oratjol que bufa. Puc respondre afirmativament o negativament.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

«Hágase en mí según tu palabra» (Lc 1,38)

La celebració del any jubilar mariano, que el papa Francisco ha concedido a nuestra catedral con motivo del cuarto centenario de la fundación de la Real Archicofradía de la Virgen de la Cinta, ha de ser una ocasió per profundizar en el sello mariano de nuestra vida cristiana.

La devoció a la Virgen es un camino seguro de santidad por dos motivos. El primero es de orden teológico: cuando nos acercamos a la vida de cualquier santo, descubrimos que cada uno de ellos destaca porque ha vivido radicalmente un aspecto del mensaje evangélico. Unos destacan por su vida de oración, otros por su actividad pastoral, otros porque han practicado la misericordia, algunos han sido grandes confesores, etc... En María no destaca ningún aspecto del Evangelio sobre otro porque los ha vivido todos en plenitud y en perfecta armonía. Hay otro motivo: si miramos la historia de la Iglesia no encontraremos ningún santo que no haya cultivado el amor a la Madre del Señor. La devoció a la Virgen es un signo de amistad con Cristo y, por tanto, de santidad.

María hace su aparición pública en la historia de la salvación en el momento de la Anunciación. Todo lo que haya podido ocurrir antes en la vida de María no era más que una preparación para este momento. Todo lo que vendrá después no es más que la consecuencia de lo que aquí sucede. Estamos ante un acontecimiento decisivo en la historia de la salvación. En la «plenitud de los tiempos» (Ga 4,4), el Hijo de Dios tiene que entrar en la historia humana para restablecer la alianza de amor entre Dios y la humanidad. Para que esto pueda ocurrir sin violencia moral, Dios pide la colaboración de la humanidad, personificada en María. El mensaje del ángel anunciándole la elección de Dios y solicitando su asentimiento, muestra la delicadeza y el respeto de Dios a la libertad humana. Al responder al ángel con las palabras: «Aquí está la esclava del Señor, hágase en mí según tu palabra» (Lc 1,38), María está cooperando a la salvación del género humano.

El sentimiento que aflora en nuestro corazón al contemplar este primer momento público del camino de fe de María es la gratitud. San Bernardo de Claraval, en un sermón sobre el pasaje evangélico de la Anunciación, transmite de una forma magistral la necesidad que la humanidad tiene de que María responda positivamente al mensaje del ángel, porque de su respuesta depende la salvación de la humanidad y el consuelo de todos los que esperaban la redención.

El sí de María es también modelo de la obediencia confiada que todo creyente debe prestar a Dios. En su respuesta no hay la más mínima tentación a decir que no, porque su corazón ya era para Dios y se fiaba totalmente de Él; tampoco se reserva nada para sí misma, porque ya se había entregado totalmente a lo que Dios le pida; y una vez ha dicho sí ya no se planteará si hubiera sido mejor para Ella haber tomado otra decisión en su vida, ni siquiera en los momentos de mayor oscuridad. La fe de María es confiada, generosa y fiel.

En los momentos en los que nuestra fe pueda oscurecerse, que Ella sea nuestra luz.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Festa del Perdó

El dissabte 1 d'abril, gairebé a les portes de la Setmana Santa, els xiquets d'algunes parròquies de l'Arxiprestat Delta-Litoral, acompanyats dels seus pares i de catequistes, van trobar-se per celebrar la Festa del Perdó a l'ermita de Sant Cristòfol del Perelló. A pesar del vent, el dia va ser prou profitós. Varen començar amb una acollida a base de cants, per passar tot seguit a fer una gímcana basada en els cinc passos per a la confessió. En acabar, els xiquets van entrar a l'ermita, on els esperava la Creu de Lampedusa, que aquests dies està anant per diverses parròquies del bisbat de Tortosa. La celebració de la confessió va començar amb

una lectura animada de la paràbola del fill pròdig, i després es van anar confessant amb els mossens que hi havia a la trobada. En

acabar, es va fer l'acció de gràcies i la foto del final de la trobada.

Mn. Jordi Salvadó

Inauguració de les pintures de l'orgue de l'Arxiprestal de Santa Maria de Morella

El dissabte dia 1 d'abril es va inaugurar la pintura de la Santíssima Trinitat i la decoració de l'orgue de l'Arxiprestal de Santa Maria de Morella. Aquesta és la primera fase i ara estan treballant en els baixos de l'orgue i del cor, en la seua segona fase.

A les sis de la vesprada estaven invitats tota la gent del poble per poder gaudir de l'explicació de les restauradores que ho havien portat a terme durant aquests tres mesos. Ana Cañizares i Verónica

Badenas ens van explicar amb detall i acompanyat d'una presentació, tot el procés de restauració. Elles deien: «Hem tingut la sort de disfrutar d'aquesta joia en la restauració, però al mateix temps hem patit molt perquè el procés de la pintura de la Santíssima Trinitat ha seguit molt laboriós, pel seu estat de conservació. Ha passat de veure una pintura negra a descobrir els colors de la pintura. Per això, estem molt contentes com ha quedat.»

En la presentació es van fer presents les màximes autoritats civils i eclesiàstiques de la comunitat valenciana: el Molt Honorable President de la Generalitat, Sr. Ximo Puig, i l'Excm. i Rvm. Bisbe de Tortosa, Enrique Benavent. També tot l'Ajuntament de Morella. El Sr. Bisbe i el President de la Generalitat, amb els seus parlaments vam posar en valor la col·laboració de les institucions i de l'Església per anar recuperant el patrimoni que amb molt esforç van deixar els nostres avantpassats.

Invitem a tota la gent a venir a veure l'orgue.

José Àngel Pitarch, rector

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Estimats joves, no tingueu por de dir "sí" a Jesús amb tot l'impuls del cor, de respondre-li generosament i seguir-lo!» (8 d'abril).

@Pontifex: «Si el misteri del mal és abismal, la realitat de l'Amor de Déu que l'ha travessat i vençut és infinita» (12 d'abril).

@Pontifex: «És bo sortir dels nostres tancaaments, perquè és propi del Cor de Déu desbordar de misericòrdia, fent vessar la seva tendresa» (13 d'abril).

@Pontifex: «Meditem amb estupor i reconeixement el gran misteri de la resurrecció del Senyor» (19 d'abril).

Veneració de la relíquia de la Mare de Déu de la Cinta a Santa Maria del Pi de Barcelona

L'1 d'abril, dintre els actes de l'Any Jubilar de Ntra. Sra. de la Cinta, es portà la sagrada relíquia a la basílica de Santa Maria del Pi de Barcelona, com ofrena a la imatge de la Mare de Déu de la Cinta que allí tenen, tan estimada pels tortosins que actualment viuen a Barcelona formant la colònia tortosina.

Van sortir de Tortosa dos autocars. Amb uns minuts de retard a causa de la forta pluja, s'inicià l'Eucaristia. En primer lloc van entrar la Colla Jove de Dolçainers interpretant l'himne de la Cinta. A continuació, l'Arxiconfraria amb l'estendard de la Mare de Déu, la presidenta de la Cort d'Honor i l'alcalde de Tortosa, Sr. Ferran Bel. Tot seguit, el Primer Majordom

i el Prior, portadors de la relíquia de la Cinta, la qual van dipositar-la al presbiteri, juntament amb l'estendard.

Durant la celebració, dues noies van demanar la protecció de la Mare de Déu per a la seva gestació i part i, a continuació, van apropar-se a l'altar catorze xiquets i xiquetes acompanyats dels seus pares per presentar-los a la Mare de Déu mitjançant la lectura d'una pregària.

Mn. Membrado va agrair a la comunitat de Santa Maria del Pi el seu bon acolliment que ens donà per poder fer aquesta celebració tan emotiva. Després de la benedicció final, vam passar a venerar la relíquia mentre cantàvem l'himne de la Cinta.

Finalment, una processó des de l'altar major fins a l'altar de la Mare de Déu de la Cinta, on es diposità durant uns minuts la relíquia. La Colla

Jove de Dolçainers acompanyà la processó amb les seues notes musicals.

Maria Joana Querol

La Ràpita amb la Creu de Lampedusa

El dissabte 1 d'abril, a les 20.30 h de la vesprada i amb la presència del Sr. Bisbe, les dues parròquies de la Ràpita vam viure un moment intens de pregària com a cloenda de la Visita Pastoral que el Sr. Bisbe ha realitzat al llarg de les dues últimes setmanes.

Als peus de la Creu de Lampedusa vam pregar per totes les persones que han perdut la seva vida a la nostra mar Mediterrània i ens vam sentir ben solidaris de tots aquells que, per una o altra raó, han de deixar la seva terra i la seva gent cercant condicions de vida més dignes a les quals tenen dret.

La Creu de Lampedusa ens va deixar un lema de vida: que on d'altres construeixen murs, nosaltres obrim portes d'esperança.

Carlos París

AGENDA

- ▶ **Divendres 19**, Pinell de Brai, a les 20 h, confirmacions
- ▶ **Dissabte 20**, Teresianes, a les 10.30 h, Jornada de Pastoral de la Salut. / Hospitalet de l'Infant, a les 19 h, confirmacions. / Seminari, a les 20 h, Vetlla de Pregària Vocacional.
- ▶ **Diumenge 21**, Rossell, a les 12.15 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / SI 113b / Jo 14,21-26]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb María de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i màrtir; santa Joana de Les-tonnac, rel. viuda, fundadora Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607).

16. □ **Dimarts** [Fets 14,19-28 / SI 144 / Jo 14,27-31a]. Santa Gemma Galgani, rel. passionista; sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió.

17. □ **Dimecres** [Fets 15,1-6 / SI 121 / Jo 15,1-8]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ **Dijous** [Fets 15,7-21 / SI 95 / Jo 15,9-11]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; *Tarragona*: sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, religiós caputxí.

19. □ **Divendres** [Fets 15,22-31 / SI 56 / Jo 15,12-17]. *Tarragona*: ■ Sant Joan I, papa i mr.; sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombrèn (Ripollès),

fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. □ **Dissabte** [Fets 16,1-10 / SI 99 / Jo 15,18-21]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.

21. □ **Diumenge vinent**, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 8,5-8.14-17 / SI 65 / 1Pe 3,15-18 / Jo 14,15-21]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Cristòfor Magallanes i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

Diumenge V de Pasqua

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 6,1-7)

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Timon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans. La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,4-9)

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Esclat: «Jo poso a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclamo la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,1-12)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no vénen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 6,1-7)

En aquellos días, al crecer el número de los discípulos, los de lengua griega se quejaron contra los de lengua hebrea, porque en el servicio diario no se atendía a sus viudas.

Los Doce, convocando a la asamblea de los discípulos, dijeron: «No nos parece bien descuidar la palabra de Dios para ocuparnos del servicio de las mesas. Por tanto, hermanos, escoged a siete de vosotros, hombres de buena fama, llenos de espíritu y de sabiduría, y los encargaremos de esta tarea; nosotros nos dedicaremos a la oración y al servicio de la palabra».

La propuesta les pareció bien a todos y eligieron a Esteban, hombre lleno de fe y de Espíritu Santo; a Felipe, Prócoro, Nicanor, Timón, Parmenas y Nicolás, prosélito de Antioquía. Se los presentaron a los apóstoles y ellos les impusieron las manos orando. La palabra de Dios iba creciendo y en Jerusalén se multiplicaba el número de discípulos; incluso muchos sacerdotes aceptaban la fe.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,4-9)

Queridos hermanos: Acercándoos al Señor, piedra viva rechazada por los hombres, pero elegida y preciosa para Dios, también vosotros, como piedras vivas, entráis en la construcción de una casa espiritual para un sacerdocio santo, a fin de ofrecer sacrificios espirituales agradables a Dios por medio de Jesucristo. Por eso se dice en la Escritura: «Mira, pongo en Sión una piedra angular, elegida y preciosa; quien cree en ella no queda defraudado». Para vosotros, pues, los creyentes, ella es el honor, pero para los incrédulos «la piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular», y también «piedra de choque y roca de estrellarse»; y ellos chocan al despreciar la palabra. A eso precisamente estaban expuestos. Vosotros, en cambio, sois un linaje elegido, un sacerdocio real, una nación santa, un pueblo adquirido por Dios para que anunciéis las proezas del que os llamó de las tinieblas a su luz maravillosa.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,1-12)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No se turbe vuestro corazón, creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas moradas; si no, os lo habría dicho, porque me voy a prepararos un lugar. Cuando vaya y os prepare un lugar, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo estéis también vosotros. Y adonde yo voy, ya sabéis el camino». Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?». Jesús le responde: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre sino por mí. Si me conocierais a mí, conoceríais también a mi Padre. Ahora ya lo conocéis y lo habéis visto». Felipe le dice: «Señor, muéstranos al Padre y nos basta». Jesús le replica: «Hace tanto que estoy con vosotros, ¿y no me conoces, Felipe? Quien me ha visto a mí ha visto al Padre. ¿Cómo dices tú: “Muéstranos al Padre”? ¿No crees que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Lo que yo os digo no lo hablo por cuenta propia. El Padre, que permanece en mí, él mismo hace las obras. Creedme: yo estoy en el Padre y el Padre en mí. Si no, creed a las obras. En verdad, en verdad os digo: el que cree en mí, también él hará las obras que yo hago, y aun mayores, porque yo me voy al Padre.»

COMENTARI

Busqueu set homes plens d'Esperit Sant i de seny

Augmentava el nombre dels creients: hi ha tensions i han d'intervenir els Dotze, garants de la unitat en fidelitat a Crist.

En la distribució diària d'ajuda als pobres, les viudes dels immigrants de llengua grega no eren ateses.

Criteri d'actuació: *No estaria bé que els Dotze deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda.*

Així per organitzar la distribució diària d'ajuda als pobres, busqueu set homes plens d'Esperit Sant i de seny: ni amb seny humà però sense Esperit Sant ni amb suposat Esperit però sense seny.

Acosteu-vos al Senyor, la pedra viva: invitació segons Is 28,16 que prefigura Crist com la pedra angular, garantia de què el qui creu, no quedarà defraudat.

La 2a part de Jn combina els discursos de comiat (cp. 13-17) amb els relats de Passió i Resurrecció (cp. 18-21).

Als discursos de comiat Jesús ensenya en exclusiva als deixebles: en el fons està parlant el Ressuscitat, tot i que les paraules surten dels llavis del Jesús històric que vol precisar als seus més íntims el seu missatge.

Que els vostres cors s'asserenin: hi ha commoció per l'anunciada partença del Mestre i pel sentiment de fracàs en l'empresa a què els havia empès.

Per això la doble invitació: *confieu en Déu, confieu també en mi*. La confiança en Déu, que cal renovar i actualitzar cada dia és l'essència del Poble de Déu.

La gran novetat és la segona invitació: *Confieu també en Jesús*. Per què?

Jo sóc el Camí, la Veritat i la Vida: el Camí a recórrer de la Veritat que ho és per a ser viscuda i no només coneguda.

Mn. José Luis Arín